

Je hodně toho, za čím se můžeme s vděčností ohlédnout

Naše republika se poprvé v mapě Evropy objevila před sto lety, 28.října 1918

„Paní, haló, paní, můžete mi pomoci?“ Že by ona prosba byla směřována na mne? Otočila jsem se. Mířila ke mně stará paní s velkou taškou na kolečkách a žádala o pomoc opravdu mne. Důvod byl zřejmý. Netroufala si přejít silnici. Nečiní mi problém vyjít vstříc, tak jsem se ujala tašky a stala se na malou chvíli společnicí devadesátišestileté (!) stařence, která mi při předání břemene stačila povědět, že bydlí s rodinou, která jí sice s domácností pomáhá, ale ona že si ráda vyjde za drobným nákupem sama. Můj obdiv vůči mírně shrbené ženě ovšem tímto momentem skončil. Drobnými krůčky cupitající stařenka spustila hromy blesky na vše, co ji na mysl přišlo. Zlobila se na lékaře, kteří ji už tolikrát špatně operovali. Hudrala na řidiče, kteří jezdí po cestách. Do úst si vzala děti, které kolem nás proběhly. Brblala na politiky. Zkrátka celou cestu, co jsem ji doprovázela, zvládla nadávat. Ještě že to neschytilo i krásné slunečné poledne, nebo já. Překvapilo mne, že paní nemá vděčnost. Tolik let je na světě, má vedle sebe rodinu, zdraví jí dovoluje vyjít ven (a pokud je po operacích v tak dobrém stavu, tak to přece jen s lékaři nebude tak zlé, jak říká) a ona vůbec nemá vděčnost.

Shodou okolností jsem byla několik málo dnů před popsáním setkáním v Domově seniorů. Navštívila jsem paní Rozálii, s níž jsem se dříve setkávala v charitní službě pro seniory. Poslední dva roky tráví bez pohnutí na lůžku. Jen jsem otevřela dveře, její oči se rozzářily: „Jejda, to vás ráda vidím, to máme dnes krásný den, že? Já jsem tak šťastná, že jste přišla. A možná mě dnes navštíví i mladí, ale to víte, oni mají moc práce. Ale já ráda počkám, tak povídejte, jak se vám daří.“ Tolik slov na mne nasměrovala, s úsměvem a viditelnou radostí. A to i přesto, že je od pětasedmdesáti let odkázána jen na pomoc druhých. Ona je vděčná. Je vděčná Bohu za celý život, za děti, které jí daroval, za manžela, s kterým mohli kus života společně jít, i za nemoci, ve kterých poznala hodně přátel, za personál domova, který je na ni hodný ... Ona má spoustu vděčnosti. Vděčnosti, která je v srdci.

Naše země má za sebou sto let. Jistě je hodně toho, za čím se můžeme s vděčností ohlédnout.

+Noela

Modlitba díky

Zdroj: <https://www.pastorace.cz/>

Všemohoucí Bože, stojíme dnes před tebou s vděčností za zemi, ve které můžeme žít.

Děkujeme ti za ni.

Děkujeme ti za její přírodní bohatství a pestrost. Děkujeme ti za všechna úrodná místa, za vodu, za hory, za všechny krásné či romantické kouty.

Děkujeme ti za naše předky, kterým nebyla tato země lhostejná, kteří vydali své síly nebo dokonce život pro její svobodu a rozvoj.

Děkujeme ti, že smíme žít v podmínkách velké ekonomické a technické konjunktury světa, že můžeme okoušet svobodu, právo a že již po řadu desetiletí žijeme bez válek a rozbrojů.

Děkujeme ti za možnost být mezi svými blízkými a sdílet s nimi lásku, pochopení a přijetí. Děkujeme ti za možnost vzdělání pro děti a mladé lidi.

Dobrý Bože, děkujeme ti, že můžeme žít a přes všechny těžké momenty objevovat velikost a hloubku, kterou jsi vtiskl do člověka a jeho duše.

Svěřujeme ti dnes tuto zemi, její křehkost i velikost, její budoucnost, všechny, kdo v ní žijí, kdo do ní přicházejí i ty, kdo se do ní narodí.

Bože, s nadějí celé tvorstvo k tobě vzhlíží, neboť z tebe všichni žijeme.

Ty otevíráš svojí ruku a sytíš nás dobrem.

Odejmeš-li nám svého ducha, hyneme a v prach se navracíme.

Sesíláš-li svého ducha, dostáváme život, a tak obnovuješ tvář země.

Tobě buď chvála a sláva na věky věků.

Amen